

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **Mgr. K. V.**
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha

proti

žalovanému: **Městský úřad Říčany**
sídlem Masarykovo náměstí 53/40, Říčany

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném
pod sp. zn. 96448/2021-MURI/OÚMVV/1013,

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podanou soudu dne 13. 6. 2023 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. 96448/2021-MURI/OÚMVV/1013 ve věci celkem 15 přestupků dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterých se měl žalobce dopustit jako provozovatel vozidla v období dubna až listopadu 2021. Žalobce tvrdí, že žalovaný vydal dne 16. 3. 2023 (žalobce chtěl zjevně uvést datum 16. 2. 2022 – pozn. soudu) příkaz, který však zaslal na adresu, kde neměl žalobce trvalý pobyt a která nebyla ani žalobcovou doručovací adresou. Příkaz se – žalobci neznámo kdy a jak – dostal do dispozice jeho syna (z jiných řízení vedených u soudu žalobcem vyplývá, že syn je shodného jména a příjmení jako žalobce – pozn. soudu), který mu jej předal teprve dne 30. 3. 2023. Ještě téhož dne podal žalobce odpor. Vzhledem k tomu, že žalovaný v řízení nepokračoval a nevydal rozhodnutí, podal žalobce dne 2. 5. 2023 ke Krajskému úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Krajský úřad však nijak nereagoval. Žalobce má proto za to, že bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 17. 7. 2023 uvedl, že v řízení není nečinný, neboť dne 13. 7. 2023 vydal dle § 76 odst. 1 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), usnesení o

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

odložení věci z důvodu zániku odpovědnosti za přestupky. Žalovaný současně poukázal na obstrukční praktiky žalobce, které uplatňoval v jiných řízeních a které ve výsledku vedly k nemožnosti žalobce – provozovatele vozidla, se kterým nezjištěný řidič mnohokrát na území města Říčany překročil rychlost, a ohrozil tak životy a zdraví účastníků silničního provozu – potrestat [např. z připojeného sdělení ze dne 19. 7. 2023 je patrné, že žalobce v březnu 2021 ukončil dosavadní dlouholetý trvalý pobyt na území ČR (v Nehvizdech), v červnu 2021 se přihlásil k trvalému pobytu na jiné adrese v Nehvizdech a následně v listopadu 2021 trvalý pobyt na území ČR znovu ukončil a nahlásil doručovací adresu v Úvalech]. Žalobu žalovaný navrhl zamítnout. Naznačil však rovněž, že v případě žalobcova úspěchu by soud žalobci neměl přiznat z důvodů výše uvedených náhradu nákladů řízení. Žalobce podle názoru žalovaného podává žaloby na ochranu proti nečinnosti pouze za účelem získání přisudku, nikoliv za účelem vydání rozhodnutí ve věci.

3. Dne 1. 8. 2023 bylo soudu doručeno podání žalobce, kterým vzal žalobu zpět. Žalobce uvedl, že žalovaný dne 13. 7. 2023 vydal usnesení o zastavení řízení (ve skutečnosti se jednalo o usnesení o odložení věci – pozn. soudu), kterým svou nečinnost „odstranil“. Stejnopis usnesení žalobce soudu předložil spolu se svým podáním. Současně žalobce navrhl, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení, neboť zpětvzetí žaloby učinil pro pozdější chování žalovaného, který překročil zákonem stanovenou lhůtu pro vydání rozhodnutí bez zavinění či přičinění žalobce. Žalobce současně odmítl tvrzení žalovaného, že by se dopouštěl obstrukcí, a tvrzení, že žalobce podává žalobu kvůli získání náhrady nákladů řízení, označil za absurdní, neboť se jedná o částku, která je příjmem advokáta, nikoliv žalobce.
4. Dne 20. 9. 2023 doručil žalobce soudu přípis, jímž soud vyrozuměl o tom, že krajský úřad dne 1. 9. 2023 konstatoval nečinnost žalovaného a nařídil žalovanému ve věci konat. V návaznosti na to žalovaný dne 4. 9. 2023 vydal usnesení, kterým řízení ve věci zastavil. Žalobce však podotkl, že k zastavení řízení došlo již v důsledku vydání usnesení ze dne 13. 7. 2023, které bylo žalobci doručeno fikcí dne 31. 7. 2023.
5. Vzhledem k tomu, že podání žalobce ze dne 1. 8. 2023 obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil (výrok I).
6. Soud dále posuzoval, zda má žalobce právo na náhradu nákladů řízení.
7. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. I pokud by však žalobce měl podle výše uvedeného ustanovení na náhradu nákladů řízení právo, shledal soud důvody zvláštního zřetele hodné pro její nepřiznání (§ 60 odst. 7 s. ř. s.).
8. Tyto důvody zvláštního zřetele hodné spočívají ve zjevné programově obstrukční činnosti žalobce ve vztahu ke správním orgánům a soudům projednávající jeho (údajné) přestupky. Tato činnost má charakter zneužití práva. Již v rozsudku ze dne 2. 8. 2022, č. j. 52 A 23/2021-65, soud dospěl k závěru, že v řízení byla využita obstrukční procesní taktika (předložení poučení o doručované zásilce s pozměněným datem), jejímž cílem bylo zprostit žalobce odpovědnosti za přestupek. Závěru o nepoctivém záměru nasvědčuje jak postup žalobce ve správním řízení, který označil za řidiče osobu, které nebylo možné doručovat a o které je známo, že je často obstrukčně označována jako tzv. „fiktivní řidič“, tak i výpověď poštovní doručovatelky, podle které žalobce přijímal velké množství úředních

zásilek, které si nepřebíral a vyčkával až na konec úložní lhůty a nechával si je vhadzovat do schránky. Zneužití práva se žalobce dopustil dle rozsudku ze dne 22. 9. 2023, č. j. 47 A 24/2022-50, tím, že „vpašoval“ blanketní odvolání do podání, které směřovalo ke zcela jinému řízení. Z úřední činnosti je soudu známo, že žalobce podal množství dalších žalob brojících proti postupu správních orgánů v jeho přestupkových věcech. V tomto kontextu je pak nutno hodnotit žalovaným zmiňované překotné změny v nahlášených adresách trvalého pobytu, kterými žalobce zjevně správní orgány mátl s využitím toho, že se minimálně na některých uvedených adresách nacházel jeho syn stejného jména. Ačkoliv žalovaný při doručování příkazu pochybil, je krajně nevěrohodné, že předání zásilky synovi bylo „nezamýšleným nedopatřením“ a že syn žalobci – zkušenému účastníku velkého množství přestupkových řízení – zásilku „čirou náhodou“ předal až krátce po uplynutí prekluzivní lhůty. Soudu se takový scénář jeví ve výše uvedeném kontextu jako žalobcem připravená procesní past na správní orgány, které nelze přiznat právní ochranu. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků (výrok II).

9. O vrácení zaplaceného soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Jelikož ke zpětvzetí žaloby došlo před jednáním ve věci, rozhodl soud o vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč. Proto soud rozhodl o vrácení zbývající části zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč žalobci (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu